

ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΝΟΜΟΣ

Εδάφιο μνήμης: «Διότι η κρίσις θέλει είσθαι ανίλεως εις τον όστις δεν έκαμεν έλεος, και το έλεος καυχάται κατά της κρίσεως.» Ιακώβου 2/β' 13.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιακ. 2/β' 1-13, Μάρκο 2/β' 16, Λευιτ. 19/ ιθ' 17,18, Ρωμ. 13/ιγ' 8-10, Ιωάν. 12/ιβ' 48.

Όλοι γνωρίζουμε την ιστορία του καλού Σαμαρείτη, το θέμα είναι κατά πόσο την έχουμε κατανοήσει!

Πρώτα ένας ιερέας, έπειτα ένας Λευίτης, στο δρόμο τους για την Ιεριχώ συνάντησαν έναν ετοιμοθάνατο. Παρότι και οι δύο ήταν πιστοί στα καθήκοντά τους, κανείς τους δεν τα συνέδεσε με την υποχρέωσή τους να βοηθήσουν έναν τραυματισμένο, και έτσι, συνέχισαν την πορεία τους. Τέλος, ένας Σαμαρείτης που περνούσε από εκεί, λυπήθηκε αυτόν τον άνθρωπο και περιποιήθηκε τις πληγές του. Τον πήγε σε ένα πανδοχείο και πλήρωσε τη διαμονή του μέχρι που ανάρρωσε εντελώς. Μάλιστα, υποσχέθηκε στον πανδοχέα ότι θα πλήρωνε για οτιδήποτε άλλο χρειαζόταν ο άνδρας αυτός (δείτε Λουκά 10/ι' 30-37).

Ο Ιησούς χρησιμοποίησε αυτήν την ιστορία για να απαντήσει στην ερώτηση ενός νομικού σχετικά με την αιώνια ζωή. Χωρίς να πει «Προσπάθησε περισσότερο!» ή «Κάνε περισσότερα!», ο Ιησούς χρησιμοποίησε αυτήν την εικόνα της έμπρακτης αγάπης. Δηλαδή, οφείλουμε να εκδηλώνουμε αγάπη όχι μόνο και σε επικίνδυνες ή δυσάρεστες καταστάσεις, αλλά ακόμη και σε εκείνους που δεν συμπαθούμε. Αν και δεν είναι εύκολο, και συχνά έρχεται ενάντια στη φύση μας, η πραγματική αγάπη εμπεριέχει ένα ποσοστό ρίσκου και μας καλεί να ρίξουμε τα φράγματα που υπάρχουν, τόσο μέσα στην εκκλησία όσο και έξω από αυτήν, και μας χωρίζουν από τους ανθρώπους.

Αυτήν την εβδομάδα θα δούμε τι λέει ο Ιάκωβος γι' αυτήν την σημαντική αλήθεια.

Κυριακή 26 Οκτωβρίου

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΟ ΛΑΜΠΡΟ ΕΝΔΥΜΑ

Διαβάστε Ιακ. 2/β' 1-4. Η περικοπή αυτή είναι μία μελέτη αντιθέσεων. Ο ένας είναι πλούσιος και καλοντυμένος, προφανώς εξέχουσα προσωπικότητα, ο άλλος είναι φτωχός, κακοντυμένος, και προφανώς άσημος. Ο ένας δέχεται την προσοχή όλων, ο άλλος την περιφρόνηση. Στον έναν δίνεται μία άνετη και περίοπτη θέση, ενώ στον άλλον μία θέση στην άκρη ή στο πάτωμα. Η περιγραφή δεν είναι ωραία, ιδιαίτερα επειδή το περιστατικό γίνεται την ώρα της λατρείας! Στο εδ. 2, χρησιμοποιείται ο όρος «συναγωγή» που παραπέμπει στη συγκέντρωση των πρώτων Ιουδαίων Χριστιανών το Σάββατο σε σπίτια (δείτε Πράξεις 18/ιη' 7,8). Στον Ελληνορωμαϊκό πολιτισμό κατά τον 1^ο αιώνα, η δημόσια εικόνα και η θέση κάποιου είχαν μεγάλη σημασία. Όσοι ήταν πλούσιοι, μορφωμένοι, ή είχαν κάποια πολιτική επιρροή, αναμένονταν να χρησιμοποιήσουν αυτές τις αρετές για να ενισχύσουν τη φήμη τους και τα προσωπικά τους συμφέροντα. Κάποια ιδιαίτερη δωρεά στην κοινωνία ή το θρησκευτικό έργο, υποχρέωναν την ανταπόδοση με κάποιο τρόπο στο δωρητή. Η καλοσύνη ανταμειβόταν με αφοσίωση, και δημόσια εκτίμηση. Τα λιγοστά μέλη της ανώτερης τάξης που παρευρίσκονταν στις Χριστιανικές συγκεντρώσεις, περίμεναν ειδική μεταχείριση. Το να αγνοηθούν οι προσδοκίες τους σήμαινε ντροπή για την εκκλησία και οδηγούσε σε προσβολή και διαχωρισμό.

Διαβάστε Μάρκο 2/β' 16 και Λουκά 11/ια' 43. Ποιες κοινωνικές προσδοκίες περιπλέκονται; Πώς έρχονται σε αντίθεση με τις αρχές του ευαγγελίου;

Το να είσαι φτωχός ή πλούσιος, δεν είναι αμαρτία. Ωστόσο, το βαρόμετρο της Χριστιανικής μας εμπειρίας είναι το πώς συμπεριφερόμαστε σε άτομα διαφορετικής ηλικίας, οικονομικής κατάστασης, μόρφωσης, ακόμη και διαφορετικών θρησκευτικών πεποιθήσεων. Τείνουμε να σεβόμαστε περισσότερο εκείνους που θεωρούμε κοινωνικά «ανώτερους», και να περιφρονούμε τους «κατώτερους». Να θυμόμαστε ότι μπορούμε πολύ εύκολα να παρασυρθούμε, παρότι ο Θεός μας καλεί να διαφέρουμε (δείτε Ρωμ. 12/ιβ' 2).

ΣΚΕΨΗ: Χωρίς να είμαστε τόσο εκδηλωτικοί ή απότομοι όπως αναφέρει ο Ιάκωβος, παρασυρόμαστε πολύ εύκολα δείχνοντας τις προτιμήσεις μας. Πώς μπορούμε να αντιληφθούμε και να αντιμετωπίσουμε αυτό το πρόβλημα;

Δευτέρα 27 Οκτωβρίου

ΤΑΞΙΚΗ ΜΑΧΗ

Όλοι οι βιβλιοευαγγελιστές από εμπειρία γνωρίζουν ότι εκείνοι που έχουν λιγότερα είναι πιο πρόθυμοι να θυσιάσουν περισσότερα για κάποιο Χριστιανικό βιβλίο. Οι καλές γειτονίες είναι πιο δύσκολες περιοχές για να πουλήσουν βιβλία, επειδή οι άνθρωποι εκεί έχουν ό,τι τους χρειάζεται και δεν νιώθουν την ανάγκη για τον Θεό, όσο εκείνοι που έχουν λιγότερα. Το ίδιο φαινόμενο εντοπίζεται και σε μεγαλύτερη κλίμακα: η εκκλησία συνήθως προσδευεί γρηγορότερα σε μέρη και περιόδους οικονομικής και κοινωνικής κρίσης. Άλλωστε, δεν είναι αλήθεια ότι εκείνοι που αντιμετωπίζουν δυσκολίες είναι περισσότερο ανοικτοί στην ελπίδα που προσφέρει ο Ιησούς σε σχέση με εκείνους που νομίζουν ότι όλα τους πηγαίνουν καλά;

Διαβάστε Ιακ. 2/β' 5,6. Πώς αναλύεται εδώ το περιεχόμενο των προηγούμενων τεσσάρων εδαφίων;

Βάση αυτού του αποσπάσματος, φαίνεται ότι υπήρχαν σημαντικά προβλήματα στην εκκλησία μεταξύ πλουσίων και φτωχών. Ο Θεός επέλεξε τους φτωχούς, οι οποίοι – αν και απορρίφθηκαν από τον κόσμο – ήταν «πλούσιοι στην πίστη», ενώ οι πλούσιοι χρησιμοποιούσαν τον πλούτο τους για να «καταδυναστεύουν» τους φτωχούς. Το πρόβλημα αυτό της καταδυναστεύσης από τους πλούσιους, ήταν η σκληρή πραγματικότητα της εποχής. Και το χειρότερο, ο Ρωμαϊκός νόμος ευνοούσε τους πλούσιους. «Άτομα χαμηλότερης κοινωνικής τάξης, θεωρούνταν ότι ενεργούσαν για το προσωπικό τους οικονομικό συμφέρον, γι' αυτό δεν μπορούσαν να κατηγορήσουν άτομα της ανώτερης κοινωνικής κλίμακας, ενώ οι νόμοι πρόβλεπαν γι' αυτούς σκληρότερες ποινές.» Craig S. Keener, *The IVP Bible Background Commentary: New Testament* (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1993), σ. 694.

Διαβάστε Ιακ. 2/β' 7. Τι τονίζει για το αντίκτυπο αυτής της κακής συμπεριφοράς;

Η κακή τους συμπεριφορά είναι βλασφημία ενάντια «στο καλό όνομα» του Ιησού. Οι κακές πράξεις από μόνες τους είναι κακές, εκείνο όμως που τις κάνει χειρότερες είναι όταν γίνονται από όσους πρεσβεύουν το όνομα του Ιησού. Και ακόμη πιο άσχημο είναι όταν, στο όνομα του Ιησού, χρησιμοποιούν τα χρήματα ή τη δύναμή τους για να έχουν το πλεονέκτημα έναντι των άλλων, γεγονός που οδηγεί σε διαμάχες. Επομένως, πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί ώστε τα λόγια και οι πράξεις μας να εναρμονίζονται με το «καλό όνομα» που πρεσβεύουμε.

Τρίτη 28 Οκτωβρίου

«ΘΕΛΕΙΣ ΑΓΑΠΑ ΤΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ ΣΟΥ»

Διαβάστε Ιακ. 2/β' 8,9 καθώς και Λευιτ. 19/ιθ' 17,18 και Ματθ. 5/ε' 43-45. Ποιο σημαντικό μήνυμα παίρνουμε από εδώ;

Ο Ιάκωβος αποκαλεί το νόμο του Θεού ως «βασιλικόν» (Ιακ. 2/β' 8) επειδή είναι ο νόμος του «Βασιλέα των Βασιλέων» (Αποκ. 19/ιθ' 16). Ο νόμος της βασιλείας Του δίνεται λεπτομερώς στην Επί του Όρους Ομιλία (Ματθ. 5-7/ε'-ζ'), όπου και εμπεριέχονται οι πρώτες εννέα αναφορές στην Καινή Διαθήκη σχετικά με την αγάπη προς τον πλησίον. Στο Ματθ. 5/ε' 43, ο Ιησούς αναφέρει πως ο λαός κατανοούσε το Λευιτ. 19/ιθ' 18. Για παράδειγμα, οι προηγούμενες εντολές στο Λευιτικό χρησιμοποιούν συνώνυμους όρους για τον πλησίον: απαγορεύουν το μίσος κατά του «αδερφού» (Λευιτ. 19/ιθ' 17) και τη μνησικακία κατά των ομοεθνών (Λευιτ. 19/ιθ' 18). Πιθανόν, ορισμένοι να πίστευαν ότι αυτές οι εντολές ίσχυαν μόνο για τους Ισραηλίτες και ότι το μίσος στους αλλοεθνείς επιτρεπόταν. Εξάλλου, όσοι δεν ήταν Ισραηλίτες θεωρούνταν εχθροί. Γνωρίζουμε ότι αυτή η συμπεριφορά υπήρχε στην κοινότητα του Κουμράν, μίας ομάδας ένθερμων Ιουδαίων που είχαν διαχωριστεί από το υπόλοιπο έθνος. Είχαν διδαχθεί να μισούν «τα τέκνα του σκότους» και «τους υιούς της απωλείας» (The Community Rule 1QS 1:10, 9:21,22), στους οποίους δεν περιλαμβάνονταν μόνο αλλοεθνείς, αλλά και Ισραηλίτες που είχαν απορρίψει τις διδασκαλίες της κοινότητας.

«Η αμαρτία είναι το μεγαλύτερο κακό από όλα και έχουμε καθήκον να αισθανόμαστε συμπόνια για τους αμαρτωλούς και να τους βοηθούμε. Υπάρχουν πολλοί που σφάλουν και συναισθάνονται την τρέλα τους και ντρέπονται γι' αυτή. Διψούν για μερικά ενθαρρυντικά λόγια. Βλέπουν τα λάθη και τις πλάνες τους, μέχρι που φθάνουν σχεδόν στην απόγνωση. Δεν πρέπει να παραμελούμε αυτές τις ψυχές. Αν είμαστε Χριστιανοί, δεν πρέπει να περνούμε από την άλλη πλευρά του δρόμου, κρατώντας όσο το δυνατό σε απόσταση εκείνους που περισσότερο χρειάζονται τη βοήθεια μας. Όταν βλέπουμε ανθρώπινες υπάρξεις να βασανίζονται είτε από στεναχώριες, είτε εξαιτίας της αμαρτίας, ποτέ να μη λέμε: αυτό δεν αφορά εμένα.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 474,475.

ΣΚΕΨΗ: Η ζωή του Ιησού είναι το μεγαλύτερο παράδειγμα ανιδιοτελούς αγάπης προς τους ανάξιους και όσους δεν την ανταποδίδουν. Πώς μπορούμε και εμείς να εκδηλώσουμε αυτήν την αγάπη; Γιατί η απάντηση βρίσκεται στην ολοκληρωτική μας παράδοση και στο θάνατο του εγώ;

Τετάρτη 29 Οκτωβρίου

«ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ»

Διαβάστε Ιακ. 2/β' 10,11. Διαβάστε τα εδάφια από τον παρακάτω πίνακα και γράψτε ποια από αυτά δίνουν έμφαση σε «όλον τον νόμον», ποια στο «νόμο της αγάπης», και ποια εστιάζουν και στα δύο.

	Όλος ο Νόμος	Ο Νόμος της Αγάπης
Ματθ. 5/ε' 18,19		
Ματθ. 22/κβ' 36-40		
Ρωμ. 13/ιγ' 8-10		
Γαλ. 3/γ' 10		
Γαλ. 5/ε' 3		
Γαλ. 5/ε' 14		

Είναι δύσκολο για μας να αντιληφθούμε το πόσο ριζοσπαστικές ήταν οι διδασκαλίες του Ιησού πάνω στο νόμο. Για τους αφοσιωμένους Ιουδαίους (και πολλούς σήμερα) ο τηρητής του νόμου όφειλε να τηρεί όλους τους νόμους που συναντάμε στην Πεντάτευχο. Εκεί, βρίσκουμε 613 ξεχωριστούς νόμους (εκ των οποίων 248 είναι παροτρυντικού και 365 απαγορευτικοί). Η ερώτηση προς τον Ιησού για το ποιος νόμος είναι ο πιο σημαντικός (Ματθ. 22/κβ' 36), ήταν μία ερώτηση παγίδα. Ωστόσο, ο Ιησούς διαβεβαιώνει ότι ακόμη και το «ιώτα» (το μικρότερο γράμμα, Ματθ. 5/ε' 18) είναι σημαντικό ενώ οι σημαντικότερες εντολές είναι η αγάπη προς τον Θεό και προς τον πλησίον, καθώς σ' αυτές εμπερικλείονται όλες οι εντολές. Ο Ιησούς επίσης διδάσκει ότι η υπακοή δεν πρέπει να γίνεται από υποχρέωση, αλλά είναι θέμα σχέσης. Διαφορετικά είναι ανούσια. Με άλλα λόγια, εάν δίνω δέκατα επειδή είναι το σωστό, ή επειδή φοβάμαι ότι θα χαθώ εάν δεν το κάνω, τότε η υπακοή μου είναι ανούσια. Από την άλλη, εάν δίνω δέκατα από ευγνωμοσύνη για τα όσα ο Θεός μου έχει δώσει, τότε οι πράξεις μου είναι αποτέλεσμα της σχέσης μου με τον Θεό. Ο Ιησούς μίλησε ακόμη για τα «βαρύτερα του νόμου» όπως «την κρίσιν και τον έλεον και την πίστιν» (Ματθ. 23/κγ' 23). Όλα αυτά περιστρέφονται γύρω από τις σχέσεις με τον Θεό και τους ανθρώπους. Έτσι, ο Ιάκωβος δεν λέει κάτι το διαφορετικό απ' αυτά που είπαν ο Ιησούς και ο Παύλος: η οποιαδήποτε παράβαση του νόμου του Θεού πλήττει ως ένα σημείο τη σχέση μας με τον Θεό και τους συνανθρώπους μας. Επομένως, οι καλές πράξεις δεν θα μπορέσουν ποτέ να εξισορροπήσουν τις κακές. Αυτή είναι η ανούσια υπακοή, ενεργώντας σαν να είμαστε εμείς το επίκεντρο. Αντιθέτως, γνωρίζοντας τον Ιησού στρέφουμε την προσοχή μας από τον εαυτό μας στον Θεό και στην υπηρεσία των άλλων.

ΣΚΕΨΗ: Κατά πόσο η υπακοή σας είναι αποτέλεσμα της αγάπης σας για τον Θεό και τον συνάνθρωπο, και πόσο από υποχρέωση; Είναι πάντοτε λάθος το να ενεργούμε από

υποχρέωση; Γιατί είναι λάθος το να βοηθήσετε κάποιον που δεν αγαπάτε μόνο επειδή πρέπει να το κάνετε;

Πέμπτη 30 Οκτωβρίου

ΚΡΙΝΟΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΝΟΜΟ

Διαβάστε Ιακ. 2/β' 12,13. (Δείτε επίσης Ιωάν. 12/ιβ' 48, Ρωμ. 2/β' 12,13, Β' Κορ. 5/ε' 10, Αποκ. 20/κ' 12,13.) Τι μας διδάσκουν αυτά τα εδάφια για την κρίση;

Τίποτα δεν είναι πιο ξεκάθαρο από το γεγονός ότι θα κριθούμε σύμφωνα με το νόμο, τόσο για τις καλές όσο και για τις κακές μας πράξεις. Παράλληλα, η Αγία Γραφή ξεκάθαρα αναφέρει ότι η δικαιοσύνη αποκτάται μέσω της πίστης στον Χριστό. Αυτό περιλαμβάνει δύο σημεία: τη συγχώρεση (δικαίωση) και την υπακοή (καθαγιασμό). «Καθώς λοιπόν παρελάβετε τον Χριστόν Ιησούν τον Κύριον, εν αυτώ περιπατείτε» (Κολ. 2/β' 6) και «επειδή όσοι εβαπτίσθητε εις Χριστόν, Χριστόν ενεδύθητε» (Γαλ. 3/γ' 27). Επίσης, ξέρουμε ότι δεν θα κριθούμε μόνο για όσα κάναμε, αλλά και για όσα δεν κάναμε. Δυστυχώς όμως πολλοί έχουν παρεξηγήσει αυτή την αλήθεια. Δεν σημαίνει ότι πρέπει να κάνουμε περισσότερα πράγματα. Αυτό θα μας οδηγήσει στην αποθάρρυνση και στην απογοήτευση. Προσέξτε πώς το περιγράφει ο Ιάκωβος στο πρώτο μισό του εδαφίου 13: «διότι η κρίσις θέλει είσθαι ανίλεως εις τον όστις δεν έκαμεν έλεος». Και πάλι, το «έκαμεν» παραπέμπει στις σχέσεις. Εάν σκεφτόμαστε πολύ πάνω σ' αυτό, θα γίνουμε παρανοϊκοί με την έννοια της κρίσης και θα απογοητευθούμε. Το «φοβήθητε τον Θεόν... διότι ήλθεν η ώρα της κρίσεως αυτού» (Αποκ. 14/ιδ' 7) δεν έχει αυτήν την έννοια. Αντιθέτως, πρέπει να δείχνουμε συνεχώς εμπιστοσύνη στη δικαιοσύνη του Ιησού, του Οποίου οι αρετές είναι η μοναδική μας ελπίδα για την κρίση. Η αγάπη μας προς τον Θεό που μας έσωσε μέσω της δικαιοσύνης Του, πρέπει να μας παροτρύνει να κάνουμε όλα αυτά που Εκείνος μας έχει καλέσει να κάνουμε. Οι προειδοποιήσεις της Αγίας Γραφής για την κρίση, βρίσκονται για το καλό μας ώστε να μην επαναπαυθούμε σε μία ψεύτικη αίσθηση ασφάλειας. Ο Ιάκωβος λέει, «το έλεος καυχάται κατά της κρίσεως» (Ιακ. 2/β' 13). Πρέπει να θυμόμαστε τα λόγια του, ιδιαίτερα όταν ερχόμαστε αντιμέτωποι με εκείνους που έχουν πέσει στις χειρότερες αμαρτίες.

ΣΚΕΨΗ: Έχετε κάνει κάποιο σοβαρό λάθος και ενώ θα έπρεπε να τιμωρηθείτε και να καταδικαστείτε, λάβατε χάρη, έλεος, και συγχώρηση; Πώς αισθανθήκατε; Πώς μπορείτε να βεβαιωθείτε ότι δεν θα το ξεχάσετε την επόμενη φορά που κάποιος άλλος θα κάνει λάθος;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Τ.Π.Σ. σ. 572-587.

«Ο Θεός σας αναγνώρισε για παιδί Του μπροστά σε ανθρώπους και αγγέλους. Προσεύχεσθε λοιπόν για να μη προσβάλλετε ποτέ “το καλόν όνομα με το οποίον ονομάζεσθε” (Ιακ. 2/β' 7). Ο Θεός σας στέλνει στον κόσμο σαν αντιπροσώπους Του. Με την κάθε πράξη της ζωής σας οφείλετε να φανερώνετε το όνομα του Θεού... Αυτό θα το κατορθώσετε τότε μόνο όταν δεχθήτε τη χάρη και τη δικαιοσύνη του Χριστού.» Ε. Χουάιτ, Ε.Ο.Ο, σ. 121,122.

«Μέσω του Χριστού, η δικαιοσύνη μπορεί να συγχωρήσει χωρίς να χρειαστεί να θυσιαστεί ούτε καν ένα ιώτα της αγιοσύνης.» Ε. Χουάιτ, The SDA Bible Commentary, τομ. 7, σ. 936.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Ο Γκάντι είχε κατά νου την πλειοψηφία των Χριστιανών όταν είπε, «Μ' αρέσει ο Χριστός σας, δεν μ' αρέσουν οι Χριστιανοί σας. Οι Χριστιανοί σας είναι τόσο διαφορετικοί από τον Χριστό σας.» Δυστυχώς, κατανοούμε απόλυτα γιατί το είπε. Και ενώ εύκολα κοιτάμε τι κάνουν οι άλλοι στο όνομα του Χριστού, γιατί θα πρέπει πρώτα να κοιτάσουμε το τι κάνουμε εμείς στο όνομα Του; Πόσο καλά δείχνουμε τον Χριστό στον κόσμο;
2. Είναι η τοπική σας εκκλησία ένα μέρος όπου οι άνθρωποι έχουν αξία και δέχονται σεβασμό, ανεξαρτήτως της προέλευσης, της κοινωνικής θέσης και της ιδιοσυγκρασίας τους; Εάν όχι, τι μπορείτε να κάνετε για να γίνει η διαφορά;
3. Αναφέρετε κάποιες παραδόσεις και συνήθειες της χώρας σας που έρχονται σε αντίθεση με τις Βιβλικές αρχές. Ποιες είναι ευδιάκριτες και ποιες όχι; Πώς μπορείτε να δείξετε με τη ζωή σας τις αρχές του ευαγγελίου, ώστε να δουν και οι άλλοι ότι ο Ιησούς προσφέρει έναν καλύτερο τρόπο ζωής;
4. Τι σημαίνει να αγαπάς τον Θεό; Συζητήστε το γιατί αγαπάμε τον Θεό και πώς μπορούμε να εκφράσουμε αυτήν την αγάπη.
5. «Το έλεος καυχάται κατά της κρίσεως». Τι σημαίνει αυτό έμπρακτα ιδιαίτερα όταν έχουμε να κάνουμε με άτομα που αμαρτάνουν; Τι είδους ισορροπία χρειάζεται;

Παρουσιάζει η έκδοση για
iBooks της **Σχολής**
Σαββάτου

Επίσης και σε PDF εντελώς δωρεάν!

www.believechannel.org

